

Mària meva: Ja et deia en la meva postal d'abans d'ahir que havia rebut la teva carteta del 18, així com et prometia unes ratlles, per avui. Ja pots veure que el teu Pepe compleix bé la paraula que dona a la seva estimada noqueta, veritat? Avui segurament que quan retorni al Camp hi trovaré les meves cartetes teves, eh? Y bé, neneta meva, ben poquetes coses puc contar-te. Aquí la vida transcola igual. De bon matí cap el treball i fins a les sis no tornem al Camp. Arrives allí i no és possible fer res. Cal sempre netejar-te un xic ja que al matí només tenim temps de sintonar-nos com els gats, cal molts dies fer la neteja de la roba, un dia la munda, altres els mocadors, etc. i després de sopar no tens més somne que acurrucar-te al llit ja que toques els pitos matinet.

Em dius en la teva que t'has donat 40 francs per mi, qui? Has fet bé d'enviar-los a la Mercedes. Joestic quasi arruïnat. M'he tingut de comprar uns sabots uns espendenges i alguna cosa més. Dues, que aviat ens donarà, la prima corresponent per dies de treball, així és que així que la obri vull comprar-me uns sabats baixos, ja que les que duia no en queda rastre. Sembla que no i deu o dotze quilòmetres diaris; a més les mitges soles no valien res i ara si que no és possible posar-n'hi ja que has canviat la forma... Què hi farem, no? Fens raco amb el que dius del rals, però, que hi farem? Però tots s'ho defensen, Pitjors alguns que tenen, nou, dos rals... Ara que quan, i quin, veu renn quan, serà ja que passen els dies, i ni això, la misèria aquesta ve-

Si certament el Joanito dius que avia de fer-me per no precisava pas què. Pensa que mi, aviat serà tard que d'hora ja que aquest el dones, es conta

gotes i són sempre primer els francesos. Del que ni'algunia via que ja estic en
la Herodes pugui cobrar les "allocucions" ja que si no la seva estada ací serà prou di-
fícil. Crec que és a partir del 1er del mes, entrant que no pot haver-hi cap refugiats
(home o dona) que no treballi altrament et porten a Espanya. Així m'ho confirma el
cobrè que se'ls hi acaba la licenca de les escoles d'allí. Fe' per que sigui enquadrat
en una C¹⁹ com jo si no aconseguis treball en aquests dies. Ací corre el rumor
que nosaltres tenim dret a que els nats, familiars ací França cobrin "allocució" però
per l'autoritat militar del Camp no és precisa. De moment, (segur que avui me l'en-
pregaran) t'enviaré un paper que és una certificació del Comandant francès, com treballa
al servei de la França. És una força que si bé avui no en tens necessitat demà pot
ésser-te útil. Alguns han escrit a les seves dones per tal que amb la certificació és
presentat a l'Ajuntament de llur residència i sollicitin l'evacuació i arriben notí-
ciis que alguns ho han conseguit. Tu fe, quai, et plajui. Jo crec que junt
amb la Mamé poden intentar ho. Si, lo francès diaris que les bé ens arriben
als dos. Ya em diràs si saps algun cas de por aquí. Si me l'entregues, avui
la pròxima veia carta, altrament diuen que (que treballen) et faré una postal
D'acord, mitjana de la Mia, mena?

Preguntes si això de fe llista durarà. Jo crec que sí. Saps qui
procurà fer-me entrar? En Mir que era xef de tot el grup que vingué ad.
Però no pateixis. Falta gent de ploma i si no hagués estat que ací s'està bé i
és divertit i pots parlar amb molta gent hauria ja pogut canviar. Vingueren
a oferir-me treball de ploma el de la 1ª C¹⁹ i en la nostra me l'han ofert

també es, no, d'una ocasió. A mi, si mai calgués, mentre el pic ho faria per una hora, ja que el metge volia deixar-me per serveis de camp i jo no ho vaig volguer per tindre el treball actual. Els serveis de camp són pels que ho poden fer esforç físic per defecte o manca de salut, però són avorits ja que es pelen patates, llimpieso etc i joestic molt millor adé com comprendria, fàcilment. No poteuís que ja saps que em sé espavilar i una virtut que té el feu homeent que és fer-se estimar per tots pels companys de treball que em portarien, acoll i bé per tal que vingues ací i pels estranys o sigui els francesos que controlen el treball. Estàs contenta, eh, que el feu home et digui això?

Ah! Re, encara de la tia. Alcobé confia que la suspensió judicial que pesa damunt el sore serà aipeçada aviat i confia que per tot el marge sortirem de França. Jo meneta nava, no soc tan optimista. Potser sí, però no val a badar. Cal que precisem bé la cosa de la Normal. Saba trovar algú que pugui influènciar prop de Mr. el Rector ja que seria una bona solució i crec que hi hauria menys inconvenients que fer la prestació prop en aquest "metier" que diuen ací que potser en la cosa de pagar. Per la altra part he escrit a es Canturri i li demano que em relacioni si pot amb algú de Bordeaux que jo li exposaré es mateix case. Fu mi de pèta i si poden precisar algú de Bordeaux, algú mestre o el que sigui feu que si relacioni amb mi. Conseguiria un permís i crec que podria endagar alguna cosa. Exposa el cas a Mamé i que visqui a punt per relacionar-me ací. També ací hi ha, petit, case, que sense deixar d'estar controlat pel Camp tens però vida lliure i penso que em pujaria en alguna, de, mes, una vegada amb mitja llibertat, a trobar-te quelcom, per a tu es cosa de bufar i fer en...

Et deia en la postal que intentessis d'escrime alguna carta al Pape del mariscal
amb F.M. Si s' d'interès, no. Alguna que altra arriba bé. Ara que si s' donessis, comp-
te segue que les retornaries. Si vas, jaques les entregues, al veynt fins avui. Dues,
que se'ns arreglaria per a nosaltres, això de la franquicia, però de moment només venem
el treball i tot són cops de putes i corts que a fu formar la gent.

Bé ja estic content que haisis ampliat la carta de casa. Ah, veneta una
cosa: saps que molt, neres paquet de rila d'allà? Hi ha una agència a Barma que els porta a
Zouma on te'ls reexpideix, a l'adreça del paquet. Saps si la Beatriu evacua el meu trajo nou i
del sabat? Podria preguntar-ho a casa i en cas positiu que s'interessis, de on cau l'agència i
podria enviar-ho. No et sembla Maria del teu home?

Micoseta m'era. Ah, quax i quan penso en tu!! Hores, i més hores!! Don
barriro i sempre procuro estudiar la vostra situació. No estic fofut, no, fet el contrari. Faig
força goig ja que torno a pesar aquells 59 quilos. Fixat. El pes que feia abans del
jubilat del St. Estic segur que depari ja havia perdut. Aci menjo com un llec. En d'ora
mig quile o més de pa i molt, dis, m' engrapo una barreta de mig quile d'aquelles
que d'uen menja'm per emmorsar i hereres solament. C'altre el que doney, pr a dinar
supar i de, supar al cafè en'arriva justet.

Apa que no et podrà, que ixar, que t'escric ben llargant. Aci he ray
ja que estic molta hora solet a l'oficin, però d'amagatoti i algú dia m' que estigues
amb el braço plepat, no pot, fu no particularment. Ara pr acabar, solament vull dir-te
a cau d'ouille, aquell t'interès que amb tan plaer et deia ab matinetes al despertar-me i que s' i
són sempre teu, Benet. Pape